

MGM-134 Midgetman

Bevezető

Az MGM-134A Midgetman, hivatalosan: Kisméretű Interkontinentális Ballisztikus Rakéta (Small Intercontinental Ballistic Missile, SICBM), az Amerikai Egyesült Államok által fejlesztett interkontinentális ballisztikus rakéta (ICBM) volt, mellyel a Légierő a silótelepítésű LGM-30 Minuteman és (2005-ig) az LGM-118 Peacekeeper rakétákat kívánta kiegészíteni.

E rakéta fejlesztésével, mely 1986 és 1992 között zajlott, egy olyan kis tömegű, nagy mobilitású ICBM-t kívántak létrehozni, mely egész biztosan átvészelné egy esetleges nukleáris támadás első hullámát.

A Légierő országszerte szétszórta, mobil kilövőknél kívánta elhelyezni e rakétákat a minél nagyobb túlélési esély és minél nehezebb megsemmisíthetőség érdekében.



Egy kisméretű, mobil ICBM a szovjetektől sem volt idegen gondolat, a Midgetman szovjet megfelelője az RSS 400 Kuryer volt, melyekben közös, hogy mindkettő rakéta csupán a tesztelési fázisig jutott.

Fejlesztés

Az amerikaiak gyorsan felismerték, hogy a szovjet rakéták pontosságának drasztikus növekedése, különös tekintettel a tengeralattjárókról indítható ballisztikus rakétákra (SLBM) komoly veszélyt jelent a nemzet fölalatti, megerősített silóira.

Fennállt a veszélye annak, hogy a szovjetek tengeralattjáróikról jelentős számú rakéta kilövésével megsemmisíthetik az amerikai ICBM-k többségét, még azok kilövése előtt.

Ugyanakkor a fix silókkal szemben egy mobil kilövőre telepített ICBM jóval nehezebb célpontot jelentene. A fenti veszély mellett a szovjetek SS-24 (vasúti kocsikba

telepített) és SS-25 (mobil kilövőre telepített) típusú ICBM-ire is megfelelő választ kellett adni.

A Scowcroft Bizottság (teljes nevén: Stratégiai Erők Bizottsága, elnöke: Brent Scowcroft tábornok) Ronald Reagan elnök megbízásából 1983. április 6.-án kiadott jelentésében, egyéb kérdések mellett, javasolta egy új, könnyített rakéta fejlesztését, amely mindössze egyetlen visszatérőegységet szállítana.

A rendszer kritériumainak meghatározását célzó vizsgálatok 1984-ben kezdődtek, s miután Reagan 1986 decemberében jóváhagyta egy kisméretű, alacsony tömegű ICBM fejlesztését, a Martin Marietta zöld lámpát kapott a Midgetman rakéta fejlesztésére.

Az elképzelés szerint az új rakétákat mobil kilövőkre kellene telepíteni, melyeket szétszórják a nemzet egész területén. A kilövők ellenséges támadás veszélye esetén kigördülnének a nemzet úthálózatára, avagy elhagyva az aszfaltozott utakat, terepen könnyen elkerülhetnék az ellenséges rakétákat.

A rakéta első kilövésére – miután az 1988-ban elrendelt költségvetési csökkentés következtében kis híján törölték az egész programot - 1989 májusában került sor, mely csak részben volt sikeres (az indítást követő 70 másodperccel a rakéta letért pályájáról és megsemmisült a Csendes-óceán fölött).

Első teljesen sikeres tesztre 1991. április 18-ig kellett várni, amikor a rakétát hideg kilövési módszer (a rakétát nagy nyomású sűrített levegő segítségével kilövik a konténeréből, majd csak ezután gyújtják be az első fokozat motorját) alkalmazásával indították egy kilövési tubusból a Légierő Vandenberg bázisán.

A sikeres teszt is kevésnek bizonyult a program megmentésére, a hidegháború lezárultával kialakult viszonyok közepette már nem volt szükség egy ilyen rakétára, 1992 januárjában George H.W. Bush elnök törölte a teljes programot.

A rakéta egyébként háromfokozatú, szilárd hajtóanyaggal hajtott, hideg kilövési módszerrel indított ballisztikus rakéta volt, melynek hatótávolság 11 000 km volt. A rakéta egyetlen Mark-21 típusú visszatérőegységet szállított, amely egy 475 kT hatóerejű W87-1 termonukleáris robbanófejet rejtett magában. A rakéta körkörös szórása csupán 90 m volt!

Midgetman kilövő

A rakéta mellett a rakétát szállító sugárzás ellen megerősített mobil kilövő prototípusát is megépítették, s későbbi teljes értékű tesztek céljából.



Mobil kilövő

A Boeing Aerospace and Electronics and Loral Defense Systems Division által fejlesztett és gyártott kilövő 108 tonnával mérlegelt, csúcsebessége műúton 88 km/h volt, de a terep sem okozott komolyabb problémát számára.

A kilövő beáshatta magát a földbe, növelve a nukleáris robbanással szembeni védelmét. Meghajtását egy 1 200 LE-s Rolls-Royce Perkins dízelmotor biztosította.

A prototípust 1988 decemberében szállították le a Légierő számára, mellyel egészen 1991-ig folyamatosan teszteltek a Légierő montanai Malmstrom bázisán.

Specifikációk

Típus: ICBM

Telepített darabszám: 0, prototípus csupán

Tervező: Martin Marietta

Tömeg: 13,6 t

Hossz: 14 m

Átmérő: 1,17 m

Visszatérőegység / robbanófej: Mark-21 / W87-1

Hatóerő: 475 kT

Üzemanyag: szilárd

Hatótávolság: 11 000 km

Irányítási rendszer: Inerciális

Körkörös szórás: 90 m

Kilövési platform: Megerősített Mobil Kilövő (Hard Mobil Launcher)

Felhasznált irodalom

- http://en.wikipedia.org/wiki/MGM-134_Midgetman
- <http://www.techbastard.com/missile/midgetman/details.php>
- <http://www.globalsecurity.org/wmd/systems/sicbm.htm>

Képek

- http://en.wikipedia.org/wiki/File:Small_ICBM_Hard_Mobile_Launcher_USAF.jpg
- [http://en.wikipedia.org/wiki/File:Midgetman_\(XMGM-134A\).jpg](http://en.wikipedia.org/wiki/File:Midgetman_(XMGM-134A).jpg)

Lezárás dátuma: 2010. július